

[Grathwohl.]

dannelsen. Sagen er rejst, og jeg finder det udmærket, at denne Sag er rejst, men jeg finder rigtignok, at den er rejst paa et uretfærdigt Grundlag. Er Konsulatafgifterne uretfærdige og urimelige, saaledes som det paa staas fra alle Sider, maa de selvfølgelig ophæves, men Ophævelsen kan ikke begrunde, at man skal starte nye Principper for Uddannelsen af Søfolk.

Jeg vil derfor haabe, at man under en eventuel Udvalgsforhandling maa komme til det Resultat, at denne nye Skat ikke bør indføres, men at man derimod henstiller til den højtærede Minister for Handel og Søfart at opføre paa Finansloven de Beløb, som er nødvendige til at hjælpe Søfarten til at faa den Tilgang af dygtige unge Mænd, som den i saa høj Grad har Brug for.

Handelsministeren (Stensballe): Jeg takker de ærede Ordførere for den Tilslutning, de har givet Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. Hendriksen saavel som det ærede Medlem Hr. Grathwohl var inde paa Spørgsmaalet om eventuelt at yde Statstilskud til Undervisningen, og det ærede Medlem Hr. Hendriksen spurgte som Ordfører for det konservative Folkeparti, hvorledes Skibsfartserhvervet saa paa dette Forslag, om det eventuelt var fremkommet i Forslags Form fra Dampskibsrederierne eller fra enkelte fremtrædende Redere.

Jeg skal hertil straks sige, at fremtrædende Redere har henvendt sig saavel til den tidligere Handelsminister som til mig om dette Spørgsmaal, og de har selv foreslaaet Konsulatafgiften ophævet og samtidig ønsket, at et Beløb svarende til det her foreslaaede blev opkrævet af Staten og stillet til Raadighed for Søfartsraadet som Tilskud til den praktiske Uddannelse af Søfolk. Det Lovforslag, der nu foreligger, har været til Drøftelse i Rederikredse og har faaet fuld Tilslutning der, saa jeg synes, det er noget for stærkt, naar det ærede Medlem Hr. Grathwohl kræver, at Regeringen skal sige nej og lade Staten betale, uagtet de vedkommende selv ønsker at bidrage gennem en saadan Afgift. Den Tankegang tror jeg dog ikke, det er værd at følge videre.

Rederierne har selv ønsket denne Lov gennemført i den foreliggende Form, dette Ønske har Regeringen imødekommet, og jeg kan derfor ikke følge det ærede Medlem Hr. Grathwohl i hans Betragtninger. Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa det ærede Medlems forskellige

Betragtninger angaaende Størrelsen af den Støtte, der ydes til anden Side, men jeg vil kun fastslaa, at man fra Søfartens Side ønsker selv at have Raadighed over Uddannelsen og dens Form, saaledes som det er fastsat her i Lovforslaget, men saa ogsaa selv vil betale dertil og fremskaffe Midlerne paa den foreslaaede Maade.

Det ærede Medlem Hr. Hendriksen var derefter inde paa Spørgsmaalet om, hvad der skulde forstaas ved sidste Linie i § 1, at der kan være Tale om at „nedsætte eller endog helt eftergive Afgiften“. Meningen med denne Bestemmelse har været, at den skulde anvendes i Tilfælde, hvor et Skib kun i en kortere Periode af det paagældende Halvaar har haft dansk Nationalitetscertifikat, saaledes at det kun i ganske kort Tid har været indregistreret her. Anden Hensigt har der ikke været dermed.

Det ærede Medlem Hr. Elmquist udtalte sig om det, der staar i Bemærkningerne om, at Udenrigsministeriet har

„forbeholdt sig, i det Omfang det skønnes fornødent, at fastsætte et mindre Gebyr for forskellige af de i Afgiftsreglementet for Udenrigstjenesten af 1. Juni 1921 § 1 omhandlede Forretninger, Søfarten vedrørende“.

Forholdet er jo det, at en hel Del af de Gebyrer, der har været paalignet andre Erhverv, har Søfarten været fritaget for i den Tid, vi har haft Konsulatafgiften, og det er altsaa Hensigten nu at paaligne Søfarten lignende Afgifter og altsaa ikke længere undtage Søfarten, saaledes som det hidtil er sket. Men det kan ikke blive noget Beløb af nævneværdig Størrelse, ikke et Beløb, der overhovedet kan komme til Sammenligning med det, Søfarten fritages for, saa jeg tror, at hverken det ærede Medlem Hr. Elmquist eller det ærede Medlem Hr. Niels Petersen i den Henseende behøver at gøre sig Skrupler.

Nogen Specifikation deraf kan jeg i dette Øjeblik ikke give, men jeg har i Mellemtiden, siden det ærede Medlem Hr. Elmquist talte, haft Forbindelse med Udenrigsministeriet, som har afgivet en Erklæring til en af Handelsministeriets Embedsmænd af det Indhold, jeg nu har gjort Rede for, at det ikke er Afgifter, der økonomisk betyder noget videre.

Det ærede Medlem Hr. P. Andersen spurgte, om ikke ogsaa Sømændenes Organisation kunde blive optaget i § 2 blandt dem, med hvem der skulde føres Forhandlinger om Uddannelsen af de unge Navigatorer. Jeg kan dertil sige, at hvis det